Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. No. 30. JERSEY CITY and NEW YORK THURSDAY, FEBRUARY 13, 1997. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 13-го ЛЮТОГО 1997 р. Ч. 30. РІК CIV.

Призначено нового голову Львівської Обласної Адміністрації

Львів (УНІАР). — У понеділок, 10-го лютого, тут відбулася нарада керівників области, яку провів віцепрем'єр-міністер України Василь Дурдинець. Він представив щойно призначеного нового голову Львівської Обласної Державної Адміністрації Михайла Гладія.

Голова Львівської Обласної Ради Микола Горинь зрезигнував з посту голови Львівської Обласної Державної Адміністрації. М. Горинь тривалий час суміщував обидва пости, однак настав час розподілу функцій представницької і виконавчої влад, як того вимагає Конституція України. Отож М. Горинь подав заяву про звільнення з посту голови адміністрації. Водночас він залишається головою Львівської Обласної Ради.

Президент України Леонід Кучма задовольнив прохання М. Гориня і призначив керівником Обласної Адміністрації М. Гладія.

Представляючи нового керівника Адміністрації области, В. Дурдинець зазначив, що в різних галузях области є чималі здобутки, але є і недоліки, які треба невідкладно поборювати. А для цього потрібна згуртованість і високопрофесійна праця.

М. Гладій зформулював свою стратегічну лінію діяльности стисло і конкретно: добір людей прагматичних, творчих, відданих справі побудови суверенної держави. Особливі надії він покладає на промислово-аграрний потенціял, тісну співпрацю з інтелігенцією, політичними партіями і громадськими організаціями.

Тривають переговори щодо закриття ЧАЕС

Вашінґтон. — Як уже інформувалося, у ЗСА тривають переговори офіційної делеґації України з державами "Великої сімки" щодо закриття Чорнобильської Атомної Електростанції.

Серед іншого, учасники переговорів заторкують питання вирішення проблеми саркофагу, в якому країни "Великої сімки" виявили готовість прийняти український варіянт розв'язання проблеми, який передбачає вилучення залишків паливних мас із об'єкту саркофагу.

Щодо інвестицій в енергетичну галузь України передбачається узгодження становищ України та "Великої сімки" відносно надання кредитів для закінчення будівництва нових потужностей на Хмельницькій (бльок 4) та Рівненській (бльок 2) АЕС.

Українські урядовці мають висловити свої пропозиції відносно пляну соціяльної адаптації персоналу ЧАЕС та жителів міста Славутич.

Англія повертається лицем до Східньої Европи

Лондон. — Міністер торгівлі Великобританії Іян Ланг повідомив, що уряд його країни заініціював протягом найближчих двох років подвоїти обсяги торгівлі з ринками Центральної і Східньої Европи — Чехією, Польщею, Мадярщиною, Словаччиною і Словенією. Англія також активно сприятиме здійсненню в тих країнах 100 інвестиційних проєктів.

„Центральна і Східня Европа — це економічний тигр біля нашого порогу",— вважає І. Ланг. Хоч ще в 1995 році доля країн колишнього Варшавського пакту була незначна, вона дуже швидко зростала. Наприклад, обсяги експорту Великобританії у Польщу, яка є найбільшим ринком в цьому регіоні, в 1996 році перевищили 1.67 блн. дол. На думку англійських експертів, найбільш перспективними ділянками торгівлі з країнами Центральної і Східньої Европи є торгівля агротехнікою і автами, споживчими товарами, електронікою, засобами зв'язку і медикаментами.

Дотепер британські компанії відставали від своїх конкурентів — інших членів Европейського союзу, як у торгівлі, так і в інвестиціях в регіоні, в якому мешкаютрь 65 млн. осіб і обсяги зовнішньої трогівлі якого до 1998 року повинні перейти за 125 млн. фунтів стерлінгів.

Країни, якими тепер так зацікавилася Англія, належать до категорії „інтенсивного розвитку". Після поразки комунізму вони зуміли у скорому часі переорієнтувати торгівлю на західні ринки і тепер намагаються якомога швидше вступити в Европейський союз. Завдячуючи твердій макроекономічній політиці, Чехія і Словаччина зменшили інфляцію до однозначної цифри, а Польща поєднує низьку інфляцію з високими темпами росту. Мадярщина помалу відновлюється після двох років суворої економії, які супроводжувалися інтенсивною приватизацією і найбільшими в регіоні закордонними інвестиціями.

Колишній охоронець Б. Єльцина обраний депутатом

Москва. — Звільнений минулого червня зі становища охоронця російського президента Бориса Єльцина та зовсім відсунений від влади прихильниками реформ, сумнівної репутації колишній генерал КҐБ Алєксандер Коржаков спромігся знову видряпатися на політичну арену ставши депутатом російського парляменту.

Ще добре не підрахували в Тулі голосів його перемоги, як А. Коржаков почав таємничо натякувати на те, що має намір відвдячитися тепе-рішним співробітникам Б. Єльцина, а можливо і президентові за своє звільнення. У розмові з кореспондентом газети „Ізвєстія" він зазначив, що „багато людей мають щось чого боятися", натякаючи на можливість розповсюдження дискримінуючих справжніх або видуманих інформацій про багатьох теперішніх російських політичних діячів і урядовців, бо він сам тепер є хоронений депутатським імунітетом.

(Закінчення на стор. 3)

НРУ проводить одноденну всеукраїнську акцію

Київ. — "Визначальним фактором бідности в Україні є дуже низька реальна заробітна платня. Уряд не виконує своїх зобов'язань щодо виплати зарплатні і фінансування бюджетної сфери", — наголошується в заяві Руху з приводу невиплати заборгованости у виплаті заробітних і пенсій.

Задля допомоги громадянам в оформленні позовів до суду з приводу невиплат чи організування акцій протесту, НРУ сьогодні проводить одноденну всеукраїнську акцію.

За словами керівника агітаційного відділу Секретаріяту Руху Віктора Цимбалюка, під час акції розповсюджують летючки, в яких буде вказано адреси обласних і районних організацій Руху, де бажаючим надаватиметься юридична консультативна допомога, — повідомив Рух-прес.

Б. Єльцин вислав представника до Чечні

Москва. — Урядуючи зі своєї підмосковської резиденції , президент Борис Єльцин у понеділок, 10-го лютого, дав розпорядження своєму шефові крайової безпеки бути учасником президентської інавгурації в Чечні.

Б. Єльцин сказав, що Іван Рибкін буде його особистим представником у середу, 12-го лютого, як Аслян Масхадов буде заприсяжений президентом Чечні.

Крім того Б. Єльцин звернувся до уряду Росії призначити фонди на відновлення зруйнованих війною шкіл і лікарень у Чечні та для виплати пенсій і інших соціяльних пільг, яких виплати були перервані дворічною війною між Росією та чеченськими повстанцями. Такі ходи зі сторони президента Росії, на думку аналітиків, є спробою наладна-

(Закінчення на стор. 3)

Закордонні гості цікавляться Одесою

Одеса (УНІАР). — Голова Одеської обласної державної адміністрації Руслан Боделан зустрівся з представниками американської фірми "Калімерджі". Під час зустрічі обговорено можливість співпраці в енергетиці, зокрема інвестицій у будівництво електростанції в Теплодарі. Американські гості зустрілися і з керівниками підприємств — потенційних енергоспоживачів.

Відвідали Одесу також амбасадор Туркменістану в Україні Надір Мамед Алоло в та амбасадор Вірменії Грач Сілванян. Співпраця між Одесою і столицею Вірменії Єреваном розпочалася кілька років тому, отож Г. Сілванян часто відвідує місто, а амбасадор Туркменістану прибув сюди вперше.

Г. Сілванян запросив посадника Одеси Эдуарда Гурвіца відвідати Єреван і подякував за сприяння вірменам, які мешкають в Одесі та области. Сторони відзначили, що економічна та культурна співпраця розвивається успішно.

Надір Алолов цікавився працею одеського порту, куди надходить велика частина туркменського експорту. Ознайомився амбасадор Туркменістану і з міською інфраструктурою, організацією базарів та умовами їх акцизування. Україна, як ві-

(Закінчення на стор. 3)

Представником Президента України в Криму призначено В. Кисельова

Симферопіль (УНІАР). — Тут у понеділок, 10-го лютого, у Раді Міністрів Автономної Республіки Крим відбулося офіційне представлення постійного представника Президента України в Криму Василя Кисельова. Указ про його призначення Леонід Кучма підписав 8-го лютого, звільнивши з цього посту Дмитра Степанюка. Новопризначеного В. Кисельова представили перший заступник голови Адміністрації Президента України Володимир Яцуба і міністер Кабінету Міністрів Валерій Пустовойтенко. Останній зазначив, що А. Демиденко і далі працюватиме головою Ради Міністрів АРК, хоча поліпшення ситуації в автономії і не спостерігається.

Депутатська більшість Верховної Ради Автономної Республіки Крим 23-го січня, під прикриттям чергового фальшивого повідомлення про закладену в приміщенні парляменту вибухівку, замкнулася в сесійній залі й ухвалила рішення про усунення з посту голови Ради Міністрів Криму Аркадія Демиденка, а 6-го лютого усунула Василя Кисельова з посту голови парляменту автономії "за незалежне виконання ним службових обов'яз-ків". Депутати також проголосували за резиґнацію всіх членів президії кримського парляменту.

У таємному голосуванні, яке тривало впродовж 22 годин, взяли участь 59 депутатів з 88, що отримали бальоти. За усунення Кисельова і членів Президії проголосувало 55 депутатів. Сім бальотів визнано недійсними. Після оголошення результатів, депутати вирішили негайно приступити до обрання іншого голови Верховної Ради автономії. Голосування не дало ніяких результатів: кандидатури Анатолія Кириченка, який дістав 34 голоси, та Геннадія Рубцова, за якого проголосувало 40 депутатів, не зібрали необхідного числа голосів.

У наступні дні на сесії знову висловлено недовір'я Кисельову і Президії Верховної Ради АРК.

В. Кисельов на зустрічі з журналістами сказав, що не жалкує за втраченим постом, але вважає дії парляментаристів автономії незаконними. Особливо щодо голосування за резиґнацію Президії, оскільки в сесійній залі, за твердженням Кисельова, було всього 38 депутатів. Результати ж голосування показали число 55.

Причиною невдоволення депутатів Кисельов вважає той факт, що він і його група провели кілька перевірок фінансової

(Закінчення на стор. 3)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ДОМОВЛЯЮТЬСЯ ПРО ЗБІЛЬШЕННЯ ТОВАРООБМІНУ

КИЇВ. — Тут на запрошення Кабінету Міністрів України перебувають члени спільної міжурядової українсько-іранської комісії з питань співробітництва. Іранські гості зустрілися з державним міністром України з питань промислової політики і паливно-енергетичного комплексу Анатолієм Мінченком. Обговорено можливість укладення тристоронньої угоди між Україною, Іраном і Туркменістаном про збільшення товарообміну та уникнення подвійного оподаткування. Іранська сторона виявила зацікавлення закупом в Україні засобів залізничного транспорту і літаків АН-74.

В.ЮЩЕНКО ЗУСТРІВСЯ З ГОЛОВОЮ УСПП

КИЇВ. — Голова правління Національного Банку України Віктор Ющенко та президент Українського Союзу Промисловців і Підприємців Анатолій Кінах обговорили найактуальніші аспекти взаємодії промислових і підприємницьких структур та НБУ. На думку В. Ющенка, подолати дефіцит бюджету і платіжну кризу можливо лише при взаємодії НБУ з економічними структурами в напрямі активного пошуку, а згодом і використання нових оригінальних інструментів ринку. А. Кінах зазначив, що при цьому необхідно також налагодити взаємодію з Урядом, створивши економічний бльок між ним і підприємцями.

ПАРЕ ВИМАГАЄ СКАСУВАННЯ СМЕРТНОЇ КАРИ В УКРАЇНІ

КИЇВ. — Тут начальник Управління европейського реґіонального співробітництва Міністерства Закордонних Справ України Олександер Купчишин розповів на пресовій конференції про перебіг сесії Парляментарної Асамблеї Ради Европи у Страсбурзі, де обговорювалося питання про порушення Україною моратормію на виконання смертних вироків. Якщо так триватиме і далі, зазначали промовці, то на наступній сесії в січні 1998 року, уповноваження української парляментарної делеґації можуть бути припинені. У зв'язку з цим Уряд України підготував проєкти документів для затвердження у Верховній Раді змін і доповнень до Кримінального кодексу України. У документах пропонується замінити смертну кару на довічне ув'язнення.

УРЯД ЗВЕРНУВСЯ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ

КИЇВ. — Кабінет Міністрів України надіслав звернення до Верховної Ради, у якому сказано: "На розгляді Верховної Ради України є підготований Кабінетом Міністрів і підтриманий Президентом України пакет законопроєктів з питань реформування податкової системи, реального збалансування бюджету, поліпшення умов для розвитку українського підприємництва, посилення контролі й відповідальности за сплату податків, витрачанням державних фондів. Необхідність вреґулювання цих проблем диктується реальними потребами національної економіки. Не може не хвилювати те, що Верховна Рада водночас приймає рішення, спрямовані на зменшення надходжень до бюджету від податку на прибуток. Рішення, які не враховують відповідних коректив витратної частини бюджету. Все це вкрай негативно впливає на темпи погашення заборгованости бюджету і соціяльних виплат". Кабінет Міністрів закликав депутатів відкинути політичні дебати та з'ясування стосунків і якомога швидше ухвалити пакет економічних законопроєктів і бюджет.

ПРЕЗИДЕНТ ЗУСТРІВСЯ З ПРАЦЕДАВЦЯМИ

КИЇВ. — Леонід Кучма провів засідання Ради працедавців і виробників при Президенті України. Учасники засідання проаналізували законопроєкти з реформування податкової системи та фінансових відносин, поданих Кабінетом Міністрів на розгляд Верховної Ради. Промовці висловили занепокоєння, що ухвалення вкрай необхідного пакету документів затягується і є загроза його бльокування деструктивною частиною лівих парляментаристів. Перед початком виборчої кампанії вони пропонуватимуть демагогічно-популістські заяви і накидають населенню хибну думку, що нова податкова реформа приведе до зменшення надходжень до бюджету. Президент Кучма зазначив, що в багатьох країнах однією з причин розпуску парляменту є саме неспроможність ухвалити бюджет.

ДИПЛОМАТІВ ОЗНАЙОМИЛИ ЗІ СТАНОМ У ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНАХ

КИЇВ. — Тут у Міністерстві Внутрішніх Справ України відбулася зустріч керівництва МВС та Національної Гвардії України з працівниками дипломатичних представництв. Міністер Юрій Кравченко та командуючий НҐУ Ігор Вальков розповіли про стан кримінogенної ситуації та про боротьбу зі злочинністю в Україні. Відзначено деяке зменшення злочинности і збільшення відсотка розкритих злочинів. За словами міністра внутрішніх справ Ю. Кравченка, міліція співпрацює з Інтерполом та низкою структур Ради Европи і ООН.

Вшановано героїв

Київ. — 9-го лютого відбувся вечір пам'яти Холодноярських отаманів, які загинули в Лук'янівській в'язниці під час повстання 9-го лютого 1923 року.

Ініціяторами переведення заходу стали Історичний Клюб "Холодний Яр", всеукраїнське об'єднання "Держава Самостійність України" та керівництво Будинку Вчителя.

Президент Історичного Клюбу "Холодний Яр" Роман Коваль від імени зібрання висловив побажання Президентові України Леонідові Кучмі виробити і затвердити державну програму увіковічнення пам'яти героїв, яка обов'язково повинна містити в собі Всеукраїнський День Пам'яті Героїв та побудову українського Пантеону, до якого має бути перенесений прах великих українців.

Помер Д. Пристай, секретар 43-го Відділу УНС

Рочестер, Н. Й. (П. Д.) — У суботу, 25-го січня ц. р., несподівано на 82-му році життя помер Дмитро Пристай, секретар Окружної Управи УНС в Рочестері, Н. Й., організатор і секретар 43-го Відділу УНС, колишній рекордовий секретар 217-го Відділу УНС та член інших громадських і церковних установ.

Д. Пристай народився в Трускавці, Україна.

Св. п. Д. Пристай

Залишив дружину Марту Пристай, доньку Ірену Пристай, синів Володимира і Дмитра з дружинами та п'ятеро внуків: Соню, Ліду, Ларису, Степана і Лорен, двох братів і дальшу родину в Україні.

Панахида відбулася у понеділок, 27-го січня, о год. 7:30 вечора в похоронному заведенні М. Яцківа, а похорон — у вівторок, 28-го січня, о год. 9-ій ранку з української католицької церкви Богоявлення в Рочестері, Н. Й., на цвинтар св. Гробу.

Багато теплих слів про Д. Пристая та співчуття його дружині Марті і родині було висловлено під час тризни. Іванка Мартинець згадувала про його родину з Трускавця, Осип Захарків прощав від імени Спілки Української Молоді, а Петро Дзюба, голова Округи УНС в Рочестері,—від УНСоюзу.

Податкова служба діє ефективно

Львів. — Тут відбулася підсумкова нарада з питань діяльности податкової служби Львівської области.

Минулого року податкова адміністрація Львівщини спрямувала в головну скарбницю держави 1 блн. 100 млн. гривень. Це п'ятий показник в Україні. Майже 118 млн. гривень від загальної суми податків було стягнено в результаті перевірки суб'єктів підприємницької діяльности.

Між іншим, працівники податкової інспекції виявили підпільну пекарню вартістю 112,000 дол., господарі якої не сплачували жодних податків. Мало того, в цій пекарні було знайдено 18 тонн прихованого борошна, придбаного у фірми, яка зареєстрована на викрадений пашпорт.

Одним з результатів проведеної наради стало вироблення бізнес-пляну на 1997 рік з наповнення державного бюджету коштами

В АМЕРИЦІ

ПІД ЗРОСТАЮЧИМ ТИСКОМ Конгресу, командування американської армії вирішило тимчасово усунути від виконування обов'язків фельдфебля Джіна МекКінні поки не закінчиться слідство, в якому його звинувачено у небажаних статевих турбуваннях його військових підвладних жіночої статі. Військові чинники підтвердили, що отримали також інші зажалення на його адресу, окрім первісного від Бренди Гостер, що його військове начальство намагалося зігнорувати аж поки вона не заговорила про це публічно в засобах масової інформації після виходу на пенсію.

У СВІТІ

У МАДРИДІ, СТОЛИЦІ ЕСПАНІЇ, минулого понеділка, 10-го лютого, перед входом до мешкання, невідомий злочинець убив суддю найвищого суду країни. Смерть 68-річного судді Рафаєля Мартінеза Емперадора місцеві та державні власті приписують сепаратистській групі басків Е. Т. А. Хоч убитий суддя працював у відділі розгляду справ робітничих і не був причетним у вирішуванні будьяких політичних справ, то перший заступник прем'єр-міністра Франціско Альва-рез-Каскос зазначив, що це „напевно справа басків, які й знають тільки методи терроризму — застрашування і вбивства".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.
Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200
Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com
Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
Головний редактор: Зенон Снилик
Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Любіть!

Ні, ця тема не пов'язана з американським Днем Валентайна. Просто у друкарні „Свободи" майстер здійняв з верстату примірник свіжого числа газети, звичним поглядом перебіг очима заголовки — й на обличчя його насунулася тінь. „Ну от, знов про політику та економіку, про вибори та реформи... Та дайте ж, нарешті прочитати щось людське! От хоч би про любов! Чи, може, любов уже стала таким анахронізмом, що ніхто вже й слів потрібних не знайде?"

І хіба ж ні? Ми тепер, в наше проблемне XX сторіччя, маємо такі заклопотані голови, таким коротким ланцюжком прив'язані до грубої матерії, до запланованого на цей день, цей тиждень, місяць чи рік результату, що слово „любов" викликає надто убогу асоціяцію — хібащо оголені тіла на телевізії. Втім, це також любов, одна з її безконечних сходинок. Так як в освіті — 1-ша кляса: школярик вже знає, що треба вчитися, але ще не тямить, чому треба і для чого. Так само в любові „тінейджер": „він" вже знає, що десь-колись має бути „вона", але ще не вповні здає собі справу з того, нащо має бути, і навіть не здогадується, що у висліді те „має бути" може виявитися дуже скромненьким, приватненьким, а може, як пощастить, і переродити людину, відчинити перед нею небо.

Як би вже там не було, ще дуже добре, коли — він і вона. Бо в американському житті-бутті все частіше трапляються ситуації, віддзеркалені у діяспорній анекдоті: по війні приїхала українська родина з маленькою дівчинкою, і в міру того, як вона підростала, мати просила Бога, щоб майбутнім чоловіком її доні був греко-католик. Минуло ще трохи часу — і матері вже вистачало, щоб був просто християнином, але українцем, ще трохи часу — щоб був хоч білим. А коли дочка дозріла, батьки бажали одного — щоб їхнім зятем був „він"...

Люди, любіть! Здається, це ж так просто! Де там... Якби з таким гаслом вийти на сьогоднішню вулицю, воно вважалося б занадто максималістичним. Чому? Адже насправді це — обов'язковий мінімум, котрий і уможливив життя та його тривання, а в щедрий наддаток — відкрив маленечке людське серце до серця іншої людини, до навколишнього Божого світу і до самого Бога, і цим зробив те серце великим!

Візьмімо до рук Новий Завіт. Чому Христові учні так часто і з такою особливою інтонацією вживають це слово — „любов"? Св. Павло: Братньою любов'ю будьте один до одного ніжні..." Або: "Тепер же перебувають віра, надія, любов — цих троє. Але найперша між ними — любов". Св. Петро: "Майте щиру любов один до одного, бо любов покриває безліч гріхів...". Св. Іван: „Любім один одного, бо любов від Бога". Дві тисячі літ ми, християни, вичитуємо це слово в Євангеліях, у посланнях апостолів, в Апокаліпсі. Все інше — менш важливе. Це каже нам сам Христос: „І через множення беззаконня любов у багатьох охолоне. Хто ж витерпить до кінця — порятований буде".

В Німеччині, країні прагматиків, догматиків і педантів, психіятри виявили хворобу „позбавлених любови" — нею вражені вже 10 мільйонів осіб! Симптоми: безсоння, загальна слабість, болі голови, апатія... Не треба АІДС, онкологічних захворювань, не треба смертельної пропасниці Еболя! Щоб вироднитися остаточно, людству досить зректися любови, співчуття, готовости перебирати на себе тягарі з плечей ближнього (і так само й готовости того „ближнього" йти по життю власними ногами, а не бути утриманцем, вампіром для інших).

Чому ж у щоденному житті любов є такою проблемою? Мабуть, тому, що ми чекаємо її від інших. Щодо самих себе, то знаходимо багато різних способів виправдатися перед власним сумлінням. А тим часом всі ми одним миром мазані: ми готові любити сильних світу цього, успішних, знаменитих та багатих. Що ж, і багаті плачуть, і вони потребують ласки та любови, але саме любови, а не запобігання... Ми також часто підкреслюємо нашу жертовну любов до тих, хто далеко внизу, хто опинився на дні життя — їх також не тяжко любити та жаліти... А от любити щиро й нелукаво того, хто поруч, до кого найкраще підходить назва „ближній" — на це в нас не вистачає ні душевного почуття, ні терпіння, ні навіть бажання хоч би зрозуміти.

Тим часом любов не крається на окремі кавальці, як хліб чи ковбаса. Вона — одна, неподільна. Її можна порівняти з сонячним променем, який, падаючи на дзеркально чисту поверхню, відбивається від неї і повертається назад у небо. Таким самим чистим мало б бути наше серце, і тоді промінь любови з'єднає в собі все найкраще в нашому житті — кохану наречену чи дружину, любу дитину та родину, батьківщину і весь світ, і Бога. Якщо тут, у земному житті, любов'ю не відчинимо дверей раю, то там, по той бік, ми тих дверей уже не відчинимо.

Микола Рябчук, Київ

ЛИСТИ З КИЄВА

Учора я розпрощався з товаришем, який наступного дня вирушав до Америки — правдоподібно, назавжди.

До певної міри, я вже звик до таких прощань: щороку, як правило, кілька моїх ближчих чи дальших знайомих виїжджають до ближчого чи дальшого зарубіжжя за кращим, як їм здається, життям. Риба шукає де глибше, людина де ліпше. Я не кину ні в кого каменем, навіть у тих, хто отримує статус втікача, розповідаючи довірливому американському Урядові, які ми тут усі мерзотники й антисеміти. Бог їм суддя.

Усяке прощання сумне, а надто таке, трансконтинентальне і, по суті, довічне. Хоч кордони тепер прозоріші і візи доступніші, ми всі розуміємо, що наша наступна зустріч, якщо й відбудеться, буде зустріччю іноплянетян, істот з минулого, які не мають жодного спільного теперішнього, ані майбутнього. Уперше і, либонь, найгостріше я відчув це холодного осіннього вечора 1979 року на львівському пероні, відпроваджуючи до Відня спеціяльним „біженським" поїздом Ігоря Г., бас-гітариста, популярного на початку 70-их років ансамблю „Арніка". Біля поїзду було на диво мало відпроваджальників — лише найближчі друзі і родичі, — бо ж ніхто не хотів просто так „засвічуватися", демонструючи каґебістам свої неблагонадійні зв'язки з „перекинчиками" та „зрадниками соціялістичної батьківщини". Відчуття було як на похороні, коли всі слова виглядають марними і безглуздими, і найкраще, що можна зробити — це помовчати перед містичною таємницею зникнення, переходу з одного світу в інший.

Учора у мене такого відчуття не було — еміґрація все таки втратила вже свій трансцедентальний, смертоподібний сенс, перетворившись з екзистенційного явища на переважно побутове. І все таки якась недомовленість і ніяковість лишалася поміж нами, поки ми домучували півлітрівку в його помешканні і поки нарешті я не спитав із силуваною іронією, покликаною хоч якось невтралізувати фальшивий патос: „А Україна?.. А розбудова держави?.."

„Ось моя Україна, — сказав товариш, киваючи на подвір'я, де троє його хлопчаків самозабутньо ганяли за м'ячем. — Ось її передусім я й мушу розбудовувати".

І в цю хвилину я пронизливо відчув, що ми справді втрачаємо найкращих людей, сіль землі, ми втрачаємо ту середню клясу, на якій мала б триматися нація. І справа не тільки в тому, що виїжджають передусім молоді й обдаровані: мій товариш у 27 років став кандидатом фізично-математичних наук, а в 37 — доктором; сьогодні, однак, виявляється, що ні він, ні вся його лазерна фізика нікому не потрібні в цій мафіозній країні, тож слава Богу, що є ще американський Уряд, який не жалує ні віз, ні іміґраційних квот для висококлясних спеціялістів із „Третього світу".

Проблема, однак, ще й в іншому: виїжджають люди передусім із західнім, принципово несовєтським мисленням, люди, для яких суперечність між „розбудовою держави" і „розбудовою" своєї родини, свого приватного світу, свого добробуту є дикою й незрозумілою. Бо й справді, як іще може пересічний німець, швайцарець, американець „розбудовувати" державу, крім як розбудовуючи свій дім, свою сім'ю, свої банківські конта? Що ще він може зробити для своєї держави, крім своєчасної сплати податків та підняття над своєю віллою національного прапора в день незалежности? Не їсти, не пити? Місяцями не отримувати платні, щоб армія бюрократів могла реґулярно виписувати собі не лише платню, а й бонус? Голосувати за скорумповану владу лише тому, що вона „розбудовча"?

Хай Бог нас боронить від таких розбудовників і хай помагає кожному, хто хоче не більше, ніж він заслуговує — але й не менше.

* * *

Кілька днів тому до мене зателефонував мій приятель Мойсей Фішбайн, геніяльний поет, мудрий, як Соломон, і несамовитий, як Ісайя. Він хотів знати, чи запросили мене до ізраїльської амбасади на лекцію про жидівську літературу для київських письменників і журналістів.

„Так,— сказав я. — Ти ж знаєш, що без мене не обійдеться засідання жодної масонської льожі".

Він пропустив мій традиційний дотеп повз вуха. Натомість запитав грізно:

„А якою мовою вони з тобою розмовляли?!"

„Російською", — простодушно сказав я.

„Російською! — вигукнув він, мовби я щойно підтвердив його найстрашніші підозри. — Вони мають українців за ніщо!"

„Хто — вони? — здивувався я. — По-моєму, то була тутешня дівчина, киянка, судячи з голосу — досить мила".

„Вони не повинні брати таких на працю! — наполягав Мойсей. — Або мусять, принаймні, навчити їх відповідно поводитись!"

„Мойсею, — примирливо сказав я, — дівчина-секретарка — це ще не ціла амбасада. Наскільки я знаю, ізраїльський консул чудово говорить по-українськи, і абмасадор теж..."

„Отож-бо! — тріюмфально вигукнув Мойсей. — Ізраїльтяни можуть навчитись, а кієвскіє дєвочкі — не можуть!.."

...Я глянув на годинник. Мойсей телефонував здалеку, по міжнародному, і я не наважився прочитати йому за його ж таки гроші довгу лекцію про те, що за мовною поведінкою тої дівчини, як і, зрештою, тисяч інших юнаків і дівчат, — генетичний досвід страху і приниження, перейнятий від батьків чи дідів, колгоспників, двірників, заводських „лімітчиків", які до крови відмивали своїх дітей від сільського бруду й „сільської" мови, — бо саме мова, а не чорна шкіра, була в цій країні ознакою рабства, жлобства, когутства — ознакою другосортности.

„Мойсею, друже, — мовив я якомога лагідніше. — Ну, хай собі та дівчина говорить, як хоче, коли їй так легше".

„Легше?! — скипів Мойсей. — Вона що, в себе вдома? Чи в ресторані? А якби ти працював в Ізраїлі, в українській амбасаді, і зателефонував звідти до жидівського дому по-арабськи тільки тому, що тобі так легше?!.."

„Ну, мабуть, я все таки спершу би спробував порозумітися по-англійськи..."

„І взяв би собі секретаря, який не знає івриту або знає, та не говорить, бо йому легше по-арабськи?"

„Гаразд, Мойсею, — капітулював я. — Але скажу тобі чесно, що мене значно більше турбує, якою мовою розмовляє моє рідне міністертство освіти і весь мій Кабінет Міністрів, ніж твоя рідна амбасада".

„Гаразд, — подав ознаки примирення й він. — Тоді ти воюй зі своїм Кабінетом, а я — зі своєю амбасадою".

Я, звісно, не став ні з ким воювати, але оце вчора в приватній справі зателефонував до Міжнародних Авіяліній України.

„Авиалинии Украины", — сказала співробітниця.

„Скажіть, будь ласка, — почав я якомога лагідніше, — а ви часом не розмовляєте по-українськи?"

„Чєво вам?" — сказала співробітниця.

Я поклав телефон. Богу дякувати, у Києві тепер є чимало інших компаній. Може, є навіть такі, де з клієнтом стараються розмовляти його мовою. За клієнтові, зрештою, гроші.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Релігійно-політичні маневрування

У „Свободі" з 5-го лютого 1997 року появилась цікава алярмуюча стаття Євгена Іванківа, про „Новий ватикансько-московський договір", підписаний у Ватикані римо-католицькими церковними достойниками, а в Москві — проводом Російської Православної Церкви. Ця подія була опублікована аґентством Ассошієйтед пресс в „Сінсіннаті Інквайрер" 22-го грудня 1996 року. У цьому договорі вказується на „релігійну нетолерантність і націоналізм" в Україні та Румунії. Цей договір, який зветься також „пактом проти нетолеранції", як константує Є. Іванків, виявляє якраз велику нетолерантність і неоправдану дискримінацію супроти України і Української Греко-Католицької Церкви. Дуже слушно Є. Іванків констатує, що цей ватикансько-московський договір є цілковито безпідставний, намагається зробити з нашої Церкви якогось „жертвенного козла" і обтяжити нас своїми власними гріхами, бо це якраз Ватикан і Москва через свою нетерпимість, владолюбство і боротьбу за впливи є головними спричинниками церковних конфліктів. Тут, до цього твердження Є. Іванківа, варто звернути увагу, що із перспективи часу тепер можна реасумувати найважливіші фактори нездійснення наших надій через несправедливу політику Ватикану відносно нашої УГКЦ. Ця політика від довгих вже літ абсолютно не змінюється.

Пригадаймо тут подію, коли ще у 1970-их роках на відсвяткування 10-ліття нашої Філядельфійської Митрополії був висланий офіційний представник Папи, Кардинал Фюрстенберґ, який під час свого виступу дослівно сказав: „Коли українці-католики живуть серед римо-католицької більшости, вони повинні до неї пристосуватись, обрядово злитися. Злиття з обрядовою більшістю повинно йти в парі з мовною і культурною асиміляцією. Зміна церковного календаря, відправи Богослужб, навчання катехизму і молитви англійською мовою корисні, бо наближують до католицького універсалізму". Тут годі забути факт, що до української католицької громади у Філядельфії Ватикан вислав свого представника Кардинала Фюрстенберґа і уповноважив його закликати українців-католиків, мирян до цілковитої „культурної і мовної" асиміляції, а достойному главі нашої Церкви патріярхо-рівному Верховному Архиєпископові Йосифові Сліпому той самий Ватикан заборонив приїхати до тієї ж Філядельфії 1979 року на Евхаристійний конґрес. Заборонив главі УКЦеркви приїхати до своїх мирян... Недавно теперішній Папа іменував для поляків в Україні, яких є там 285,000 вірних, п'ятьох римо-католицьких польських єпископів, тоді коли для українців греко-католиків у Польщі, яких є там 300,000 вірних, признав тільки одного єпископа і одного митрополита. Що сталося із Божою заповіддю „люби ближнього свого, як себе самого"?

Тепер, понад двадцять років пізніше, Ватикан не тільки хоче дальше латинізувати нашу Церкву, але також і русифікувати, тому абсолютно не хоче визнати Патріярхату УГКЦ, що б не дразнити „їх святости" російського патріярха Алєксія II у Москві, бо цей патріярх хоче прилучити нашу Церкву в Україні до Московського патріярхату. Ватиканські достойники думають і вірять, що цей патріярх у недовзі прилучить свою Московську Церкву, разом з Українською Церквою, до Римо-Католицької Церкви, до Ватикану.

Хто, крім ватиканських достойників, в це повірить?

Любомир Калинич
Ірвінґтон, Н. Дж.

Роман Савицький, мол.

Юрієві Оранському — в його 80-ліття

I

Недавній виступ композитора-піяніста Мирослава Скорика відбився живим резонансом на сторінках „Свободи". З одного боку — велике признання для багатогранного музики, а з другого — легкий докір за джезовий жанр у клясичного композитора. Все-таки рецензії оформлено культурно та з письменницьким талантом, що майже напрошувало ширшу дискусію.

Юрій Оранський у молодому віці.
Рисунок артиста-маляра Володимира Вайленда (1946 р.)

Можна б, чейже, назвати низку клясичних співаків (із Дмитром Гнатюком включно), які надзвичайно успішно плекали і легкий жанр. Між галицькими композиторами навіть Нестор Нижанківський висловлювався в естрадній формі. Оця ювілейна стаття дещо нав'язує до повищого, бо має особливо приємне завдання „взяти у фокус" численні кадри із музичних стежок Ю. Оранського.

Музичній мові XX сторіччя властиві: складність, жанрові багатства й всебічна діяльність окремих музик. Серед них і Ю. Оранський — диригент, педагог, акомпаньятор, автор обробок і, врешті, рецензент і музикознавець. Але він не теоретичний музиколог, а радше практичний. Крізь десятиліття його праця й досвід дириґента вможливлює йому глибше розуміти музичні процеси, орієнтуватись на піблічну реакцію, та такі чи інші успіхи на музичних (іноді крутих) стежках і сценах життя.

Юрій Плевако-Оранський народився в той самий день, що Франц Шуберт, тобто 30-го січня. Прийшов на життєву сцену у Харкові, 1917 року, правдоподібно із батутою в ручці. Нікому тоді ще не прийшло на гадку називати його маестром чи професором (це сталось значно пізніше). До харківської консерваторії вступив у віці 18 літ та навчався там в 1935-43 роках (між іншим, у визначного Семена Богатирьова) на відділах музичного виховання, в хормайстерському історико-теоретичному та оперно-симфонічному дириґуванні. Із дириґентською паличкою пройшов Україну, Німеччину й Америку.

Колись писав я про св. п. композитора Миколу Фоменка — як про людину, опановану однією ідеєю, якій вповні віддався у мистецько-патріотичному пориві. Такою відданою людиною є теж Ю. Оранський. Довголітня співпраця їх обох в музично-виховному пляні дала схвальні висліди.

Ще 1959 „мазепинського" року загомоніла „Слава Мезепи" (кантата пера Славутича-Фоменка). Мій батько Роман Савицький, повернувшись домів до Філядельфії із прем'єри цього твору в Ню Йорку, був в піднесенім настрої. Пам'ятаю його зворушення й слова: „Це щось, чого ми досі не мали..." А вже у „формальній" рецензії („Свобода", з 4-го листопада 1959 року) він з радістю писав про виступ Молодечого хору УМІ під кер. Ю. Оранського: „Ця точка програми репрезентативної академії була з кожного, а особливо з виховного погляду, дуже вартісна... текст виразно проскандований чистою мовою дівчат і хлопців, ориґінальна, якась дивно 'мазепинська', навіяна модерними гармонічними барвами, велична музика Фоменка, в тонкому прецизному виконанні дириґента прозвучали устами наших дітей, наче символ голосу могутнього духа Мазепи..."

Про низку наступних „фоменківських" концертів та взагалі про співпрацю Фоменка й Оранського писали красномовно П. Маценко, А. Вирста, М. Старицький та інші. А остаточним вислідом їхньої спільної праці став багатотомник п. з. „Матеріяли про життя і творчість композитора Миколи Фоменка", зібраний із типовою любов'ю й точністю його солідного співробітника, Ю. Оранського.

Не вузька стежка, а радше центральна дорога його діяльности — це молодіжні ансамблі при Українському Музичному Інституті Америки. Дитячий хор зорганізовано ще в 1954 році. Праця із ним була нелегка, але весела. На пробі читали текст, і кожний хорист мусів розуміти кожне слово співаного тексту. Питає дириґент, чи знають що таке бугай? Діти думають і за хвилину один хлопчина каже, що „це хлопська корова".

Згодом оформилась струнна, відтак повна симфонічна оркестра. Ансамбль УМІ (хор, солісти, оркестра) здійснює ряд тематичних концертів із чимраз складнішою програмою: веснянки, колядки, поліфонічні твори, варіяційна форма, окремі концерти, присвячені творчості Ф. Й. Гайдна, М. Лисенка, Т. Шевченка тощо.

Така концертова програма вигідно висувалась на перше місце між всіма школами-філіями УМІ. Музично-мистецька форма й культурно-освітній зміст запевняли синхронні успіхи як у критиків, так і в слухачів. Тут теж вирізнявся „молодіжний вимір", бо юні виконавці на сцені викликали присутність молоді на залі.

(Закінчення буде)

Любов Рудавська-Вовк

Надія, Віра і Любов

Світи живуть і не згасають,
Диктують правила основ,
І тільки нам всім довіряють
Надія, Віра і Любов.

Летить, скупавшись в новій силі,
Манить із висоти крилом,
І намагнічує днів хвилі,
Промчавшись часу напролом,

Летить стріла до нас — Надія
Через щоденний сует-бір,
Як думки вільної месія,
Цей не записаний ще твір.

Маршрут їй Віра прокладає
Через здивований наш світ,
А серце міцно обіймає
Немеркнучий Любови цвіт.

Володимир Романюк

Холод

Холодні тіні яворів
Лягли в снігів холодну тишу,
Твоє ім'я на шибці пише
Неон холодний ліхтарів.

Холодно-довга ніч така...
Та тільки в холод скуте серце
Стискає холодно-нестерпно
Гаряча спогаду рука.

Ольга Бабій

* * *

Є тільки ти —
Невилита сльоза,
Серед доріг загублена стежина,
Моя весняна днина і гроза,
Далека пісня,
Туга тополина.
Є тільки ти. Все інше — лиш міраж,
Щоб вабить зір, та не торкає серце
А доля знов закручує віраж
І на півноті обриває скерцо.

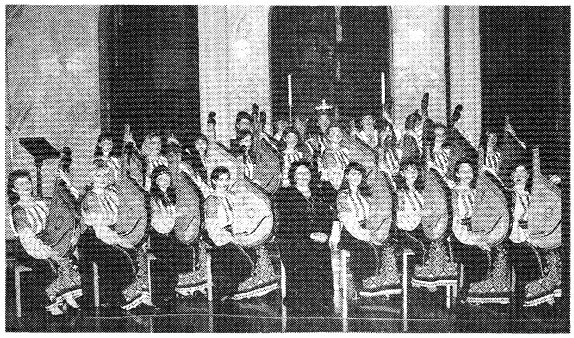
У СТОЛИЦІ КОЛЮМБІЇ БОҐОТІ військо почало приготовлятися до можливих неспокоїв, що їх може викликати заплянований крайовий страйк державних працівників. Метою страйку є примусити уряд погодитись на вимоги працівників збільшити їх заробітну платню на 21.5 відсотка, а уряд пропонує 13.5-відсоткову підвишку. Крім того працівники протестують проти відібрання робітничих прав і зменшення впливів профспілок на всякі урядові рішення щодо працівників. Ґуставо Тріяна, керівник головної профспілки нафтових працівників, уважає, що страйк може затягнутися, бо на його думку робітники і уряд мають дуже великі розходження коли йдеться про вимоги робітників.

У ПОНЕДІЛОК, 10-ГО ЛЮТОГО, в місті Мостар у Боснії, озброєні хорвати обстріляли колону 200 мусулманських паломників, які відвідували цвинтар у західньому Мостарі, що є під зарядом хорватів, як велить їхній звичай при кінці Рамадану — місячних мусулманських святкувань. Одну особу вбито а понад 20 поранено, що крім того є великим ударом по заходах замирення між хорватами і мусулманами. Аналітики уважають, що коли у цьому розділеному між хорватами і мусулманами місті ці дві фракції, що мають творити спільну федерацію, не могтимуть співіснувати, то які можливості мають будь-які інші спроби, куди ще включені боснійські серби.

У ПОНЕДІЛОК, 10-ГО ЛЮТОГО, на двох протилежних побережях країни лави присяжних вирішили долю двох підсудних, якими вже впродовж кількох років цікавилася велика кількість американської громадськости. У Санта Моніка, Каліф., підсудному О. Джей Сімпсонові лава присяжних за причетність до втрати дорогих їм осіб запропонувала щоб родинам Роналда Ґолдмана і Нікол Сімпсон підсудний заплатив по 12.5 млн. дол. У Ню Йорку лава присяжних у федеральному суді визнала винним мурина Лемріка Нелсона, котрого у 1991 році у стейтовому кримінальному суді було визнано невинним, за вбивство гасидського жида Янкеля Розенбавма. В обидвох випадках на думку багатьох опитаних не все є гаразд, О. Джей Сімпсонові кажуть платити суму більшу як вартість його майна, а в Ню Йорку мурина визнають винним у вбивстві без будь-якого покарання того гасидського жида, котрий убив сімрічного Ґевіна Кейто, що й було початком всего лиха.

РЕСПУБЛІКАНСЬКІ КЕРІВНИКИ у Палаті Репрезентантів вирішили перенести до наступного місяця дальшу акцію в справі конституційної поправки, котра вимагатиме збалянсовання державного бюджету. На їхню думку тепер немає відповідної кількости голосів в Конґресі, щоб цю справу вирішувати. Це рішення республіканців є ще одним доказом, що ця їхня пропозиція не має покищо належного попертя для її позитивного схвалення.

Капеля бандуристок в Чернівцях

Чернівецька капеля бандуристок

Від багатьох знавців кобзарського мистецтва у Львові я чув нераз, що чернівецька капеля бандуристів є одна з найкращих не тільки в Галичині, але в цілій Україні.

Минулого року мав нагоду з ними зустрінутись. Був дощовий осінній день і тяжко було добиратись до Чернівців. Але всі перешкоди скоро забулись, як прийшла на залю ціла капеля на генеральну пробу перед виїздом до Німеччини. Нарешті прийшов час почати концерт. Найперше була інструментальна частина, яку почали з „Гомону степів". Це ще раз доказує, що бандура не тільки акомпаньюючий інструмент. На високому рівні виконали „Слов'янський танець" Дворжака, „Менует" Боккеріні, „Сонату" Бортнянського, „Невільничий ринок" Г. Хоткевича. Тут я довідався, що ці речі скрізь дуже тепло приймала публіка.

Великий доробок капелі становлять старовинні козацькі та історичні пісні та твори сучасних українських композиторів: „Червона калина", „Від Бережан до кадри", „На Чорнобиль журавлі летіли", а також „Пливе човен", „Молитва за Україну", „Розрита могила", „Така її доля", „Отче наш", „Милість спокою", „Вірую". Дуже добре було виконано „Благослови, душе моя, Господа", „Аве Марія".

Окремо треба виділити твори українського композитора Д. Бортнянського „Херувимська ч. 7" і його знамениті і досі рідко співані хорові концерти ч. 15 і ч. 16, які мене просто зачарували.

Концерт-проба тривав понад дві години. Справді рідко коли доводилось мені почути капелю бандуристів на такому високому рівні, під керівництвом Раїси Кузьменко.

Р. Кузьменко прибула в Чернівці юною дівчиною зі своєю улюбленою бандурою. І ніхто тоді не здогадався, що вона стане великим пропагандистом бандури на Буковині. Вже 23 роки Раїса викладає в музичному училищі, виховала не одне покоління бандуристів. По всій Україні звучать струни бандур її вихованців. Вона відродила українці традиції. Більше половини її учнів закінчили або вчаться в університетах, Київській і Львівській Консерваторіях. Буковинська земля родить для України таланти, які прославляють бандуру по всій Україні.

Концертна діяльність дуже помітна. Часто виступають не лише на Чернівеччині, а й в Києві і Львові, у військових частинах. В Києві брали участь у концерті В. Марченка в Києво-Могилянській Академії. На концертах були присутні народні депутати, народні артисти. Ансамбль ґастролював у Румунії та Німеччині. Особливо вдала була поїздка в м. Кельн, де концертували протягом трьох тижнів. Концерти відбувались в головних центрах як Кельну, так в інших містах Німеччини. В церквах звучала духовна музика. Німці були вражені співом України, познайомились з Україною і знають, що є така держава. Це наша бандура єднає народи.

Раїса безмежно вдячна долі, що стала бандуристкою. „Я працюю і живу з бандурою. Вона мені більше, як професія. Це неможливо пояснити, це щось дуже рідне, як мама, дитина. Звуки бандури — це мої почуття, це моя можливість через бандуру передати те, що я відчуваю, що думаю. Це мої безсонні ночі, коли народжується музика, яку я співаю, мучить ме-не, не дає спокою. Але це є велике щастя, коли відкривається таємниця, яку знає тільки бандура і я", — сказала мені Раїса.

Вістки про нагороди та подяки появились у статтях обласних, республіканських, а також зарубіжних часописів. Грамота голови правління Чернівецької „Просвіти", почесна відзнака голови Міської ради депутатів, лауреат премії ім. Ю. Федьковича, почесна грамота Міністерства Культури, грамота від міського відділу культури... Цих подяк і відзначень не перелічити.

В Чернівецькій області по всіх музичних школах відкривають кляси бандури, де успішно працюють учні Р. Кузьменко. І за це їй також належиться добре слово.

Микола Чорний-Досінчук

ЗВЕРНЕННЯ

До української громади в ЗСА

За нами Різдвяні свята. Ваші щедрі пожертви, які ви переслали замість висилки святочних карток, на спеціяльне конто при Координаційному Комітеті Допомоги Україні (ККДУ), уможливило приїзд 306 дітей зі східніх та південних областей України в Галичину на час Різдвяних свят. І напевно їх молоді серця наповнились любов'ю до наших традиційних різдвяних звичаїв і до їхньої новонезалежної України. Вам, дорогі жертводавці, які відірвані від материка, але сповнені любов'ю до України, від цих дітей і від ККДУ щира подяка за ваше зрозуміння так великої справи.

Наближаються Великодні свята. Як дуже хотілося б продовжувати цю виховницьку працю. ККДУ плянує спровадити приблизно 300 дітей зі згаданих областей в Галичину на Великодні свята, якщо на це знайдуться потрібні фінанси. І знову наше звернення до вас, українська родино. Знову причиніться до процесу виховання нового, національно-свідомого покоління, складаючи свою пожертву на цю ціль. Ваші чеки просимо, виписуйте на Coordinating Committee to Aid Ukraine або CCAU і висилайте на адресу 66 Susan Court, Chatham N. J. 07928.

Пожертви на проєкти ККДУ є звільнені від федерального податку.

За Екзекутиву ККДУ:

В. Воловодюк — голова
Роман Воронка — 1-ий заступник голови
Василь Василів — секретар

Колишній...

(Закінчення зі стор. 1)

Вибори в Тулі на звільнене депутатське крісло Алєксандра Лебедя стало важливішою політичною подією, як тільки виборами до парляменту. Обрання А. Коржакова депутатом, хоч і малою кількістю виборців, бо всього тільки 26 відсотками голосів і зі звинуваченням не надто законного переведення виборів, то все ж таки посилило лави ворогів Б. Єльцина в дуже для нього небезпеч-ний час, коли він намага-ється відзискати своє здо-ров'я та владу. Крім того це також може довести до особистих порахунків між новообраним депутатом і президентом Росії.

Аналітики уважають, що тепер можна зі сторони депутата А. Коржакова сподіватися всего, включно з очорнюванням родини президента Б. Єльцина, бо всі зазначують, що обранець Тули є мстивою людиною.

П О Д Я К А

З волі Всевишнього в суботу 28-го грудня 1996 р. відійшов у вічність мій найдорожчий МУЖ

СВ. П.

ВОЛОДИМИР КВАС

Цією дорогою складаю щиру подяку пароховi церкви св. Трійці в Кергонксоні, Н. Й. о. Володимирові Заяцеві і о. крилошанинові Еміліянові Шараневичеві за похоронні відправи, усім за висловлені співчуття, за квіти і за участь в похоронних відправах.

Дякую за прощальні слова від громади в похоронному заведенні д-ві Романові Барановському, і на тризні предсідникові Українського Народного Союзу Уляні Дячук, заступникові предсідника УНС д-ві Несторові Олесницькому, полк. Данилові Слободянові, Романові Василикові і Василеві Никефорукові за теплі слова признання за заслуги покійного, зокрема на довголітньому пості управителя Союзівки.

Дякую управі Союзівки за влаштування трапези. Сердечно дякую адміністраторці Союзівки Соні Семанишин, яка, відчуваючи моє важке положення в найгіршому горю в часі недуги і похорону мого дорогого мужа, щиро у всьому мені помагала і помагає.

Щиро дякую голові 89-го Відділу СУА Ані Слободян і референтці Суспільної опіки Меланії Кокорудз за щиру пораду і поміч, родині Бедрій та родині Базарків безмежно вдячна за щирі поради і часте відвідування мого мужа в часі його недуги і похорону.

Я щиро вдячна за нев'янучий вінок щедрих пожертв в пам'ять мого дорогого мужа.

Дружина — МАГДАЛИНА

На церкву св. Трійці в Кергонксоні, Н. Й.:	220 дол.
На Фонд „Дітям Чорнобиля" через 89-ий Відділ СУА:	285 дол.
На Пласт в Україні:	760 дол.
На Український Музей в Ню Йорку:	760 дол.

Паша Ємець

Фантазія

Зима-красуня. Хоч холодна, —
Хоч як кричи, — а тне мороз.
Хоч він цілує в щоки модно
Й не дивиться на море сліз.
Так хочеться в перину білу
Заритись й спати до весни,
А сніг прикриє тебе зверху
І будуть сниться дивні сни.
Весною збудить соловейко,
Зозуля теж не дасть поспать,
А в лісі хор птахів дрібненьких
Тебе примусить таки встать.
Устанеш після сну міцного,
З подивом глянеш навкруги
І не впізнаєш вже нічого —
Де ділись друзі й вороги.
І може, зміниться на краще
Цей озвірілий дикий світ.
Смертей поменшає й, на щастя,
Настане спокій і привіт.
І небо стане голубіше,
І сонце тепле і близьке,
І люди зробляться добріші,
Й життя настане золоте.

Каліфорнія, лютий 1997 р.

Представником...

(Закінчення зі стор. 1)

діяльности і стану комерційних структур, очолюваних членами кримського парляменту.

Зустрівся з журналістами і колишній заступник голови кримського парляменту Володимир Кличников — один з ініціяторів резиґнації голови кримського уряду Аркадія Демиденка. В. Кличников вважає, що Президент України повинен піти назустріч Верховній Раді Криму і затвердити резиґнацію Демиденка. Назвавши невтішні цифри в економіці автономії, Кличников звинуватив у цьому А. Демиденка і висловив переконання, що Верховна Рада України затвердить ухвалені кримськими парляментаристами нормативні документи та закон про Раду Міністрів Криму. В іншому випадку Верховна Рада Криму звернеться до Ради Европи. В. Кличников погодився, що під час голосування за резиґнацію голови кримського парляменту та Президії "були певні порушення процедури".

Закордонні гості...

(Закінчення зі стор. 1)

домо, отримує туркменський ґаз в обмін за продукцію сільського господарства.

За словами амбасадора, метою його відвідин є встановити контакти не лише між Україною і Туркменістаном, але й між містами обидвох країн. Він також повідомив, що на травень заплановано візиту Президента України до Ашгабаду, де передбачається підписати понад 20 міждержавних угод. Алолов запропонував підготувати документи для підписання угоди про співробітництво між столицею Туркменістану та Одесою.

Б. Єльцин вислав...

(Закінчення зі стор. 1)

ти добрі відносини з Чечнею, хоч обидві країни мають дальше інше поняття щодо політичного статусу Чечні, котра уважає себе незалежною державою, а Росія твердить, що Чечня є частиною Російської Федерації.

А. Масхадов, який був головним ініціятором замирення з Москвою минулого серпня, виграв значною перевагою голосів вибори, що відбулися у Чечні 27-го січня.

Кремль уважає А. Масхадова прагматиком, який готовий до переговорів з Москвою, але він, як і всі його співвітчизники, хоче незалежности від Москви.

Св. Миколай у Вунсакеті

Св. Миколай серед дітей і батьків.

22-го грудня 1996 року св. Миколай відвідав дітвору в парафіяльній залі української католицької церкви св. Михаїла у Вунсакеті, Р. Ай.

Дженет Бардел, репрезентантка 241-го відділу УНС, зайнялася приготуванням перекуски і дарунками для дітей. Св. Миколая репрезентував д-р Михайло Клюфас.

Отець Іван Кащак привітав присутніх і розповів історію епископа з Малої Азії, у пам'ять якого обходимо св. Миколая.

Св. Миколай появився на прибраній сцені в архиєрейських ризах і разом з ним прийшли три ангелики — Христя Кузьма, Ашлі і Гедер Ніколишин.

Іван Ткач разом зі сином Марком розважали публіку: Іван на піяно, а Марко співом „Бог предвічний" і казкою про Різдво.

Після спільної світлини діти у віці від трьох місяців до 12 років одержали дарунки і взяли участь у спільній перекусці.

Іванна Ганушевська

З глибоким жалем повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що 4-го лютого 1997 р. в Чикаго, Ілл., прийнявши Найсвятіші Тайни відійшов у вічність

бл. п.

д-р

ОМЕЛЯН ДУБ

колишній адвокат в Ярославі, член 1-ої УД УНА, член ОДВУ

ПОХОРОН відбувся 7-го лютого з катедри св. о. Миколая на місцевий цвинтар св. о. Миколая.

У глибокому смутку залишилися:
дружина — ІРЕНА з синовою ТАМАРОЮ та внучкою УЛЯНОЮ
братанки — ВОЛОДИМИР ДУБ в Україні
— АНТОНІЙ САРКАДИ в Польщі
та ближча і дальша родина в ЗСА й Україні.

Вічна йому пам'ять!

П О Д Я К А

з волі Всемогучого Господа 3-го вересня 1996 р. після короткої та важкої недуги відійшов у вічність наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО і ДІДУНЬО

СВ. П.

д-р

ОЛЕКСА ЦИБРІВСЬКИЙ

дійсний член НТШ, член Т-ва Українських Інженерів Америки, член УНС, голова Української Кредитової Кооперативи в Милвокі, науковець-винахідник, довголітній невтомний працівник в українському суспільному житті.

Цією дорогою складаємо щиру подяку Владиці Іннокентієві Лотоцькому, ЧСВВ за відправлення похоронної Літургії і прощального слова, о. крилошанинові Іванові Крожцеві, о. крилошанинові Юрієві Ґайдошеві і о. Юрієві Пройсові за похоронні відправи.

Дякую всім людям доброї волі за молитви, спів під час відправ, співчуття, квіти, слова розради й датки на добродійні цілі.

Дякуємо Іванні Ричардсон і Марії Пискар за зворушливі слова прощання.

На Служби Божі зложили:
Бородайко, Бейкері, Гайнс, Андрес, Давидовичі, Городиська І., Войнаровські, Ґлубіші, Ґорчинські, Ґаляшевські, Лопушанські, Михайленко, Пундії, Сенчишин, Сосенко Олександра, Надія Янчишин, Анна Сірко, Сушки.

На Фонд Допомоги Жертвам Чорнобиля:
Бачинські Олег і Сара 150 дол., Бачинська Ольга 50 дол., о. Бурак П. і Д. 25 дол., Ґайдош Елеонора 20 дол., Глазгов Р. 25 дол., Дробоцька Ольга 100 дол., Ертел Е. Д. 40 дол., Кузичі Ю. і Т. 100 дол., Матвишин О. і І. 20 дол., Мурський М. і Й. 25 дол., Нагірняк В. 20 дол., Новак І. 30 дол., Пискір А. 20 дол., Пискір А. і Я. 20 дол., Пієтровська М. 25 дол., Сабат І. 10 дол., Семе-няк М. і Н. 50 дол., Сосенко А. і М. 50 дол., Стоклос 35 дол., Сосенко Р. і Г. 50 дол., Сосенко Ю. і М. 50 дол., Ткачук Л. 50 дол., Тишинська У. 25 дол., 10-ий Відд. СУА 25 дол., УККА в Милвокі 50 дол.

На Теологічні студії у Львові:
Альтман Т. 5 дол., Довні Джан і Іруся 100 дол., Дорощак С. і І. 100 дол., Дражньовські Р. і К. 50 дол., Каструк С. і К. 20 дол., Кіт Р. і І. 20 дол., Кассараба Л. 50 дол., Кенделвел В. і О. 30 дол., Лехман Б. і Н. 50 дол., Мартинюк Н. 10 дол., Мартинюк Я. 20 дол., Мурські Г. і М. 50 дол., Недільські С. і К. 100 дол., Олексюк П. 15 дол., Оліг Д. і Н. 50 дол., Пискір В. і М. 50 дол., Ричардсон І. 50 дол., Сайкевич Н. 100 дол., Скубяк І. і К. 100 дол., Фафендик М. 20 дол., Чушак С. 20 дол., 51-ий Відділ СУА 50 дол., Кредитівка в Милвокі 50 дол., УККА 50 дол., Цибрівська 50 дол.

Український Національний Музей в Чикаго:
Голіяш М. і О. 25 дол., Лоґуш Ю. 50 дол., Кочій С. 10 дол., Марушка М. і М. 20 дол., Олексюк І. 20 дол., Сасик М. і Д. 25 дол., Савка Л. 10 дол., Смик Р. і М. 25 дол., Фур І. 25 дол., Шимоняк Н. 20 дол., Залуцька С. 20 дол.

Інститут Модерного Мистецтва в Чикаго:
Ганкевич Д. і М. 25 дол., Гладка О. 50 дол., Гарасовські Я. і А. 25 дол., Григорчук 20 дол., Мельник А. і М. 25 дол., Пилипчак М. 30 дол., Скубяк О. і Л. 50 дол., Ткачук Б. і О. 25 дол., Ткачук Р. 50 дол., Цибрівська М. 60 дол.

Товариство Української Мови ім. Т. Шевченка:
Артюшенко І. і І. 20 дол., Демус П. і В. 50 дол., Кузич Ю. і Т. 35 дол., Мостовий Л, і О. 100 дол., Мурські Л. і О. 50 дол., Чижик В. і М. 20 дол., Хойнацькі Я. і Н. 20 дол., Яросевичі М. і Д. 35 дол., Цибрівська 20 дол.

Український Музей в Ню Йорку:
Дорощаки С. та І. 50 дол., родина 1,000 дол.

Квіти до лікарні і похоронного заведення прислали:
Дробоцький О., „Дніпро", танцювальна група з Милвокі, Ґалярники І. і Ґ., Дирекція каси „Самопоміч", Централя українських кооператив, Сай Ю. і М., Сай Ю., Мостовичі Л. і О., Мурські Ч. і М., Оліг Д. і Н. Тишинська У., Цибрівський Н.

Дякуємо всім

дружина — МИРОСЛАВА з усією родиною

Свіжий подих степів

Дніпропетровське, так як Херсон, Запоріжжя, Світловодське і Київ, розташоване на берегах Славути-Дніпра. Тут знайдете найкращі готелі, банки, театри, музеї та статуї скульптурних майстрів. Більшість із статуй, на превеликий жаль, продовжують носити ворожі Україні назви, все ж у близькому майбутньому є сподівання на кращі зміни. Зникнуть пам'ятники гнобителів і сама площа Леніна знайде кращу назву. Так само вулиця Дзержинського, де пишається Будинок Книги, прибере українську назву, а пам'ятка архітектури XIX століття під назвою „Музей історії релігії та атеїзму" знову стане духовим центром, яким вона завжди була.

Дніпропетровське як місто має ще інші заслуги. Воно є містом, з якого вийшли найважливіші політики сьогоднішньої України, наприклад, Президент України Леонід Кучма та прем'єр-міністер Павло Лазаренко. Двісті державних урядовців — від генерального прокурора до голови державного телебачення — є вихідцями з цього динамічного центру.

Тут, звичайно, є і Южмаш, з яким почав співпрацювати американський Боінґ. Це місто є фінансовим центром так само, як і центром металюрґії, яка приносить Україні біля половини грошових прибутків.

Тож не дивно що Державна Гірнича Академія Дніпропетровського вирішила приєднатися до Піцер коледжу (Клермонт, Каліфорнія), щоб відкрити Українсько-Американський лінґвістичний центр, який почав успішно функціонувати минулого року. Спочатку не було підручників для навчання, не було грошей, комп'ютерів, факс передавачів, але в ректора університету Геннадія Півняка вже був досвід праці зі студентами Китаю та Африки.

І так до нового Українсько-американського відділу були запрошені студенти з інших університетів. Лекції почалися порівнянням України до ЗСА. Порівнювали наші свята з американськими. Так само порівнювали родинне життя в Україні з родинним життям в Америці.

Лінґвістичний центр пропонує українським студентам вивчати американський варіянт англійської мови, підготову та складання іспитів згідно з міжнародною системою TOEFL, вивчення ділової лексики, американської історії, культури, традицій та інших варіянтів американського життя.

Минулого літа до Клермонту прибуло 20 дніпропетровських студентів і була можливість мати з ними зустріч. Вони впродовж семи тижнів занурилися у вивчення англійської мови та теж мали можливість знайомитися з американським способом життя та такими центрами розваги як Disney Land, Sea World, Universal Studios, Wild Animal Park та San Diego Zoo.

Після приїзду до Клермонту студенти дуже хотіли змінити програму їхньої нової школи. Перебуваючи в Америці, вони хотіли відвідати Ню Йорк і були здивовані, коли довідались, що будуть вивчати англійську мову по вісім годин денно.

Їм не сподобалися відвідини до американської родини, де бракувало теплоти. „На відміну українські родини приймають гостей всім, що в них є" — казали студенти. Були проблеми і з американськими харчами. Українські гості розуміли, що американські харчі були корисні, але смаку Нового світу вони аж ніяк не могли збагнути. Місцеві краєвиди для них теж не були надзвичайними. Околиці Клермонту гористі, та все ж для студентів були потрібні ліси. „В нас в Карпатах гори є зовсім інакші", — казали вони . Їм дуже сподобався Holliwood, Disneyland феєрверки в 12-ій годині ночі, на які вони дивилися як на прощання для них.

Тихий океан видався їм великою силою, але холодною і непривітливою. Його неможливо було прирівняти з Чорним морем.

Хоч для більшости студентів було легше розмовляти англійською, ніж українською мовою, все ж діти Дніпропетровського намагалися і допомагали один одному, щоб висловлюватися якнайкраще мовою їхньої знедоленої батьківщини. Кожна родина цих дітей знайшла 3,000 дол., щоб дати нагоду дочці чи синові набути досвід в Каліфорнії. Прислухаючись до їхньої веселої гутірки, неможливо було не думати, що це підростаюча українська еліта, з членів якої, дуже можливо, вийдуть нові лідери.

Це була перша група студентів, а літом цього року приїде наступна група, щоб набути потрібного досвіду та знання.

Такі перші кроки відвідин українських студентів не відразу трапилися, бо професор Микитина, їхній дорадник і опікун, відвідала багато американських університетів та університетських містечок, поки Державна Гірнича Академія вирішила, що Клермонт і університет Піцер будуть найкращим місцем для українських студентів. І так в Піцері проф. Микитина знайшла один з найвищих ступенів навчання, так як і спокій та забезпечення від кримінальної небезпеки.

Адміністрація Державної Гірничої Академії Дніпропетровського має багато цікавих плянів. Крім посилання студентів з України до Піцеру, український університет плянує бачити і американських студентів на свому терені. Так само є зацікавлення у дальшому розвитку співпраці з українською громадою в Каліфорнії. Ось що писав ректор Г. Півняк в свому листі до Товариства Допомоги Україні в Каліфорнії: „На наш погляд, українці діяспори повинні стати повноправними громадянами своєї батьківщини, брати активну участь у житті молодої незалежної української держави, мати змогу завжди повернутися до своєї історичної домівки".

Неможливо надрукувати всієї програми перебування студентів з Америки в Дніпропетровському, які бажають вивчати українську мову та набути надзвичайної практики на берегах Дніпра. Все ж варто згадати для зацікавлених, що студії почнуться з дискусій про сімейні традиції і обряди. Далі будуть дискусії про національну історію, символіку і культуру України. Буде поїздка на теплоході в Запоріжжя, а від сьомого до 13-го дня навчального курсу студенти відвідають узбережжя Чорного моря, де буде продовжуватися огляд історичних місць та вивчення української мови.

Державна Гірнича Академія запрошує всіх зацікавлених писати на адресу: Pitzer College, 1050 North Mills Avenue, Claremont, CA 91711-6101, tel.: (909) 621-8000. Carol Brant з радістю вам допоможе.

Анатоль Валюх

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

НА АКАДЕМІЧНИЙ РІК 1997/1998

Згідно з рішенням Стипендійної Комісії у червні 1988 року

а) Стипендії будуть призначені тільки для UNDERGRADUATE СТУДЕНТІВ визнаних каледжів та університетів (які студіюють для одержання свого першого ступеня бакалявра) і для ҐРАДУАНТІВ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ, які будуть прийняті до каледжу чи університету в часі виплати стипендії. Студенти зі закінченим ступенем бакалявра не можуть складати подання.

б) Студент-аплікант мусить бути АКТИВНИМ ЧЛЕНОМ УНСОЮЗУ (платить вкладку) принайменше ДВА РОКИ при кінці березня того року в якому вносить своє подання на стипендію.

Основи признання стипендій:

1. фінансова потреба
2. предмет студій.
3. студійні досягнення (мінімум GPA 2.0)
4. активність в українському громадському, а зокрема студентському житті.

До канцелярії УНСоюзу треба прислати НЕ ПІЗНІШЕ ЯК:

31-го березня 1997 р. — виповнений, підписаний і датований ФОРМУЛЯР
1-го травня 1997 р. — всі ДОКУМЕНТИ вимінені в аплікації і ФОТОЗНІМКА.

Прохання про стипендію на 1997/98 рік треба складати на формулярах, які можна отримати, пишучи на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
Attn.: Scholarship Committee
30 Montgomery Street ◆ Jersey City, N.J. 07302

✳ РОЗШУКИ ✳

Коломійчук Василь Іванович з Чернівців розшукує брата **Биндю Дмитра Якимовича**, 1924 р. нар., який пропав на фронті в 1944 р. і розшукував його листом в 1978 р.

Тел. (609) 962-8135

✳ ПРАЦЯ ✳

Пошукую жінку із знанням української й англійської мов до опіки одної дитини та до легкої домашньої праці в Мангаттені. Окреме помешкання зі всіми вигодами. Мусить мати дозвіл на працю. Прошу телефонувати на **(212) 628-1547 веч.**

✳ ПОСЛУГИ ✳

✳ REAL ESTATE ✳

ПРОДАЄТЬСЯ ХАТА

на Західній Україні.

тел.: (208) 887-4823

✳ FUNERAL DIRECTORS ✳